

така безпросветността, както я познават циганите от табора и пътуващия катун. Към тях се провежда по-друга здравна, социална и прочее политика, за каквато скитащите, чергаруващи цигани вероятно не са могли да мислят дори и в мечтите си. И т. н.

Наистина, тези характеристики и определения на подвижния и полуподвижния начин на живот не бива да се отнасят прибързано и изцяло към абсолютно всички цигани в света, които все още не са възприели уседналия начин на живот. Както бе споменато мимоходом, та са валидни преди всичко за високоразвитите европейски държави. Но като се има предвид, че в останалите държави, особено тези в които има по-компактни ромски маси, мнозинството от циганите са преминали към уседнал начин на живот и че именно в Европа е струпана огромната маса от циганите в света, става ясно защо този начин на живот се извежда във фокуса на изследователското внимание и осветление.

Второ, на което беше обрънато широко внимание още в първия том на моя труд. Циганоложките проблеми тепърва ще навлизат в своята научноизследователска зрялост, в това число и в нейните демографски измерения и реализации. А това означава, че извършените и извършващите се преобразования на населението все още не са “подхранени” със строго научна методология и методика, поради което техните резултати не носят гаранция за пълна истинност.